

‘ಮೃತ್ಯುಂಜಯ’ನ ಗೆದ್ದು ಬದುಕು ಕಟ್ಟಿದವರು

ಅದು 2019ರ ಆಗಸ್ಟ್ 9. ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಊಟ ಮುಗಿಸಿ ಎಲ್ಲರೂ ದಿನನಿತ್ಯದ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ತಲ್ಲೀನರಾಗಿದ್ದರು. ಕಳೆದೇರಡು ದಿನಗಳಿಂದ ಮಳೆರಾಯ ಎಡೆಬಿಡದೆ ಸುರಿಯುತ್ತಿದ್ದ. ಆ ಊರಿನ ಚೆಲುವ ‘ಮೃತ್ಯುಂಜಯ’ ತುಂಬಿ ಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದ. ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಮೃತ್ಯುಂಜಯ ಯೌವನದ ಕಾವಿನಿಂದ ಭೋರ್ಗರೆಯುವುದು ಅಲ್ಲಿನ ಮಂದಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಂಗತಿ. ಆದರೆ ಈ ವರ್ಷ ಅವನ ಆಟವೇ ಬೇರೆ ಇತ್ತು.

ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮೃತ್ಯುಂಜಯ ಭೀಕರ ರೂಪ ಪಡೆಯಿತು. ನೀರು ಉಕ್ಕೇರಿತು. ನೀರಿನೊಂದಿಗೆ ಆನೆಗಾತ್ರದ ಮರದ ದಿಮ್ಮಿಗಳು, ಕಲ್ಲುಗಳು, ಪ್ರಾಣಿಗಳೆಲ್ಲ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಬಂದವು. ನೀರು ಹೊತ್ತುತಂದ ಹೊಯಿಗೆ ನದಿಯ ಆಳ ಸೇರುತ್ತಿದ್ದಂತೆ, ನದಿಯ ನೀರು ದಡವ ಮೀರಿ ಹರಡತೊಡಗಿತು. ತಟಕ್ಕೆ ತಾಗಿಕೊಂಡಿರುವ ಹತ್ತಾರು ಎಕರೆ ಕೃಷಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ನೋಡನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ ನದಿ ನುಂಗಿ ತೇಗಿತು. ನೀರು ಗದ್ದೆಗಳಿಂದ ಮನೆಯತ್ತ ನುಗ್ಗಿತು. ಊರಿನ ಮಂದಿ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತೋಚದೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಹಿರಿಯರು, ಕಂದಮ್ಮಗಳನ್ನು ಹೆಗಲಲ್ಲಿ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದರು. ಕಣ್ಣೆದುರೇ, ಅವರು ಇಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಬದುಕಿ ಬಾಳಿದ್ದ ಮನೆಗಳು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಕೊಚ್ಚಿಹೋದವು. ನೆಟ್ಟು ಬೆಳೆಸಿದ್ದ ತೋಟ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹೋಯಿತು. ಒಂದೊಂದೇ ಮನೆ

ನೀರು ಸೇರುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಆ ಊರಿನ ಮಂದಿಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಸ್ಥಳಾಂತರಿಸಲಾಯಿತು.

ಉಟ್ಟಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಮನೆಬಿಟ್ಟ ಮಂದಿ ‘ಕಾಳಜಿ ಕೇಂದ್ರ’ ಸೇರಿದರು. ದನ, ಕರು, ಕೋಳಿ, ಹಿಂಗೆ ಇಲ್ಲಿನ ಮಂದಿ ಸಾಕಿ ಸಲುಹಿದ್ದ ಪ್ರಾಣಿ, ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನು, ಇವರ ಬದುಕನ್ನು ಮೃತ್ಯುಕೂಪಕ್ಕೆ ದೂಡಿ ಸಂಜೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ‘ಮೃತ್ಯುಂಜಯ’ ಶಾಂತವಾಗತೊಡಗಿತು. ಬದುಕಿಗೆ ಆದಾಯದ ಮೂಲವಾಗಿದ್ದ ನೂರಾರು ಎಕರೆ ಅಡಿಕೆ, ತೆಂಗಿನ ಮರಗಳು ಸರ್ವನಾಶವಾಗಿ ಭತ್ತದ ಗದ್ದೆ, ಅಳಿದುಳಿದ ಮನೆ, ಕೊಟ್ಟಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಲಾರದಷ್ಟು ಹೊಯಿಗೆ ತುಂಬಿ ಊರಿಗೆ ಊರೇ ಸ್ಮಶಾನಸ್ಥಳವಾಗಿತ್ತು. ಈಗಷ್ಟೇ ಯುದ್ಧ ಮುಗಿದ ರಣಾಂಗಣದಂತೆ ಊರು ಛಿದ್ರವಾಗಿತ್ತು.

ಊರಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಹದಿನೆಂಟು ಬಾವಿಗಳಂತೂ ಹೇಳಹಸರಿಲ್ಲವಾಗಿದ್ದವು. ಮನೆ, ತೋಟಗಳಿದ್ದ ಜಾಗ ಸಂಪೂರ್ಣ ನದಿಯಾಗಿ, ಹಿಂದೆ ಅಲ್ಲಿ ಮನೆ ಇತ್ತು ಎಂಬುವುದರ ಕುರುಹೂ ಕಾಣಿಸಿಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ತೆಂಗು, ಅಡಿಕೆ ಮರಗಳು ಅಡ್ಡಾದಿಡ್ಡಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದವು. ಸುಮಾರು ಹತ್ತರಿಂದ ಹದಿನೈದು ಅಡಿಗಳಷ್ಟು ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ರಾಶಿಬಿದ್ದ ಹೊಯಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಸತ್ತುಬಿದ್ದ ಮೀನು, ಪ್ರಾಣಿಗಳ ವಾಸನೆ ಮೂಗುಮುಚ್ಚುವಂತೆ ಮಾಡಿತು.

ವಿದ್ಯುತ್, ರಸ್ತೆ, ಕುಡಿಯಲು ನೀರು — ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಇಲ್ಲವಾದವು. ಉಳಿದಿರುವ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಬದುಕು ಕಟ್ಟುವುದು ಬಿಡಿ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕಾಲಿಡುವುದೇ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿತ್ತು.

ಕೊಳಂಬೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಶ್ರಮದಾನ, ಒಗ್ಗಟ್ಟಿನಿಂದ ಪರಿವರ್ತನೆ ಸಾಧ್ಯ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಲಿಸಿತು. ಕೊಳಂಬೆ ಮರುವೈಭವ ಅಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ಉದ್ಯಮಿಗಳಾದ ನಮಗೆ ತೋಟ, ಗದ್ದೆ ಕೆಲಸ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ನಿಷ್ಠೆಯಿದ್ದರೆ ಪ್ರತಿಫಲ ಖಂಡಿತ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುವುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಸಾಕ್ಷಿ. ಮನೆ ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಪರಿಣಾಮ ವಿಪರೀತವಾಗಿ ಮದ್ಯ ಸೇವಿಸಿದ ಆ ಊರಿನ ವ್ಯಕ್ತಿಯೋರ್ವರನ್ನು ಇದೀಗ ಮದ್ಯಮುಕ್ತರನ್ನಾಗಿಸಿದ ಸಂತೋಷ ನಮ್ಮಲ್ಲಿದೆ. ಒಂದು ವರ್ಷದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸ್ವಯಂ ಸೇವಕರ ಪರಿಶ್ರಮದಿಂದ 60 ದಿನದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಆ ಊರಿನವರಿಂದ ಕಲಿತುಕೊಂಡು ನಾವು ಕೃಷಿ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಇದೀಗ ಕೊಳಂಬೆಗೆ ಕಾಲಿಟ್ಟಾಗ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲೆಡೆ ಹಸಿರಿನಿಂದ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದೆ. ಮುಂದೆ ಭತ್ತ ಕಟಾವು ಮಾಡಿಕೊಡುವ ಯೋಚನೆ ಇದೆ. ಸಮಾಜ ಬದಲಾವಣೆಯ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ನಾವೆಲ್ಲ ಒಂದಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಮುಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಹಲವಾರು ಸಮಾಜಮುಖಿ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಇರಾದೆ ಇದೆ.

—ಕೆ. ಮೋಹನ್ ಕುಮಾರ್
ರಾಜೇಶ್ ಪೈ
‘ಬದುಕು ಕಟ್ಟೋಣ ಬನ್ನಿ’ ತಂಡದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು